

Un exemplarū

Acăstă foaie ese odată pe septembără

DUMINECA

Abonamentele se facă în passagiul român No. 9—11 și la Administrațiunea știință Română, iar prin districte pe la corespondenți săi sau prin postă, trămitend și prețul.

50 bani.

PREȚULU ABONAMENTULU

Pe an pentru capitală	24 lei noi
pe jumătate an.	12 "
pentru districte pe an.	27 "
pe 6 luni.	14 "
pentru străinătate.	37 "

PENTRU ABONAMENTE ȘI RECLAME SE VOR ADRESA LA D. CONSTANTIN STOENESCU GIRANTE ȘI ADMINISTRATOR.

ANUNCIU.

Abonamentele pe unu anu incepute cu No. 1 alu foii, și cele pe 6 lunu incepute cu No. 26, espiră cu No. 52. Suntu invitați toti D. abonați alu căroru abonamentu espiră, să bine voiască a trimite prețul reabonării d-lor spre a nu suferi intreruperi în expedierea foiloru, fiindu-ca cu No. 1 se suspendă la toti cari nu aru anunța administrațiunea.

Asemenea suntu rugați și d-nii abonați care nu și-a achitatu abonamentele pînă acum să grăbescă a se achita.

Administratoria.

REVISTA POLITICA

Curtea de Casătune e astă-di la ordinea dilei. In camera Curtea de Casătune, în Senat totu dênsa, în șăzături și cafeanele, și chiar în colțurile cele mai intunecose și puțin curate găsesce cine-va tot pe acăstă înaltă magistratură a țărăi. Sa vorbimu dar și noi, de dênsa ca să nu se pótă paronosi pe noi credându că o trecemu cu vederea.

Și când își inchipuesce cine-va cum a eșit aceasta cestiune la međan, se crucesc ca de alta dânaia.

Adevăratu e proverbul că unu nebunu

aruncă o piatră în gîrlă și o mie de înțeleptu nu o mai potu pe urmă scôte.

Inchipuți-vă că Domnul Gheorghi. . . — Cunoscetă pe D. Gheorghiu? Ce felu nu scîti cine e Domnul Gheorghiu? Domnul Gheorghiu e Domnul Gheorghiu, unu băiat pro-copsită, bună de gură, cu mustață négră, cu părulă pieptănată corectă, cu ochi de creolă, nasu, gura potrivite și cu guleră dreptă. — Domnul Gheorghiu dar, deputatul în cameră și aspirantul la căpitănia fracțiunei libere și independinte, făcu, cumu dice D. Suciă, o interpellaciune, ministrului de Justiție în privința curții de casătune, și-i ceru explicație în privința cuvîntului latinesc turpis causa, fiindu că se dice că adesea D. Gheorghiu își perde latinăscă. Domnul ministru se vede că asmuțatură acceptă, căci nici una nici alta, hațu cu gura de curtea de casătune, și intocmai ca bul-dogii numai lasă pînă nu rupe bucătăica. Senatul, ca să-si dea și elu tonu și să facă pe lume a-și mai aduce aminte că e și unu Senat în țără, vrea zorul nevoie să-i scótă ministrului casătia din gură: trage unul, intinde cel-altu până nu s-o alege nici prafulă de binișele roșii sau de haînele gîdei, cumu dicea unu bâtrână din poporă cându a vîdută pe boerii casapă pentru prima óră înbinizați. — Intr'adever sanguliele cusute cu fieru le aru veni mai bine, dar imbrace-se cum s'ar îmbrăca, tréba nóstă nu e de a ne opri la bagatele, ci de a trata cestiunea în fondă.

Așa dar și prin urmare, se duse veste în toate părțile ca de popă tunsu, și de ici de

colea aflare și cei din ortaoa otuz-bir de la Intrarea Cișmegiului. Baș-ciorbagiul loru adună ședință estraordinară, și jură celor alți ciutaci pe calpacul său leochi că va pune botniță bul-dogulu. Bravo! strigă totă ec-paioa! Bravo! strigă și celebi Gîndacu să-rindu în spinarea lui Palicari-Cîrligari, și stându cu aeru marțialu ca cumu s'ar fi aflat călare pe faimosa sa huțupină de neperitore memorie.

— Să-mi chieme îndată pe Costache ușieru, strigă marele Baș-Ciorbagiu. Costache ușierul, vestită în analele Curtii de Casătune pentru raporturile ce face pe prătu de unu icosară, veni în dată, și priimi poruncă a redigea unu spisogă la împărătie contra ministrului Justiției, dupe capă de pravilă și cu Deciu periplison.

Se dice că Dervişul curții priumi în diaconie a cea unu bacăsă însemnată. Ispisogul se dete la condicărie ca să-la tréca la terfelogu și d'acolo făcu códă și sbură pe balta. Cine-și poate inchipui furia și mânia Irodiilor din marele Vicleimălu țără?

Norocu însă că Costache ușierul păstrase ciorna spisogului, pe care luându-o Baș-Ciorbagiu, se îmbracă cu sangulă cea cu-sută, de par' că era o sorcovă, și se duse să lăcrămeze la împărătie. Iată pentru ce Senatul acordă trei dile întregi ministrului de Justiție prin organul marchisului de Las-Brailas, de Sanco-Pancas, de Pruna-n-guras, hidalgo de Perdeas Varas membru din camera corteziloru, ca să respundă la interpellaciunea savautului Nicola i Juan i Nesca,

i Muceas, profesor di tutiquanti, membro de las societas di prapadiend los paduchios de lemnos, representant de l'universidad de los Tontos in camera carteziloră.

Interpelaciunea a'ncepută în Senat și dupe cătă scimă până acumă ne tememă fără că *beslegri* dela Cișmigiu or să rōge pe Dumnezeu să-i ferescă mai bine de amici de căt de inemici.

Intr'aceiasi di cu D. Gheorghiu, D. Crap, unul din triumviri *Terre*, gelosu de reputațiunea unor oratori, voi a se face cunoscut sau celu puțină a face să se vorbească și de d-sa. Se cocoță la tribună, și începu a inter pela pe guvernă în privința înnaltei politici.

«Voescă să trecă dreptă unu Jules Favre alu Romanii, dise faimosul oratoru, și cum acela a interbatu pe guvernul francesu asupra politicei sale din Mexico, voi inter pela și eu pe guvernul nostru asupra politicei sale în privința *bandelor*. Amicul meu, marchisul de Moustier, cu camer-dinerul căruia sunt în relații fără strânsse de când erau secretarul de ambasadă la Paris, diplomatul mare cum vedeti, sau cum s'ar dice căzăcesce *sfeatnic cetirnată classa*, a cedit în gazeta *Le Nain jaune*, corespondințe din Bucurescă care spun cum că la noi în tără se mișcă necontentu de la răsăritu la apus, de la miadă-nóptea la miadă-di, bande de măvofori, stavrofori, zavergit, armați cu pusei, tunuri, sabii, cuțite, bricege, frigari, sule și chiar scobitori de dinți; aceste bande patrone de guvernă, se dice că voru fi asuțate contra marelui devletu, prin urmare vor ajuta politica orientului în detrimentul politicei occidentului.

Acesta politica a guvernului, urmă interpelatorulu, dupe mine se poate numi politică de înalta *chiorire*, dar pentru că cunțentul *chiorire* s'ar putea lua ca o aluziune la ochiul meu de sticla, o voi numi-o de înalta orbire, cu voia D-lui Orbescu, la care nu facu nici o aluziune. Rog dar pe guvern a lăsa drumul fatalu *pe care conduce terra*, ceru desfintarea bandelor, chiar a bandelor de muzică și de lautari, și ca să probesu mai bine ce felu de patriotu apelpisită sunt eu, și cu tovarășii mei, propuiu a se proclama indipendența terrii, chiar acum cum ne aflamă slabă, și voi ișcali celu d'antei actulă, voi aplauda pe urmă, și apoi voi face pote haz mare, când vom păti alageaoa. (Dixi.)

Și se coboră radiosu de la tribună, ca un omu convinsu că a facută trăba mare, pe când nu facuse de căt un *mal donné*, dupe cum dicea D. Negură o dată.

Dominul ministru Brătianu ilu luă în zeflemea, ilu facu lord Redclif în răsadă, se juca cu D-lui mai bine de o oră, cum se jocă mîta cu un șoricel, și p'aprópe era, dicu unu, să'l lu coafese cu o scufă de bumbacu ca să-i pérda pofta de a mai trata înalta poli-

tică, și de a mai ține corespondință cu Nain Jaune și cu ómenit politici a'i casei d-lui Moustier. Paleognicul cu céfa grósă ilu lúa în brațe, ilu sărută cu latele sale buze resburzate, și scoțându batista îi șterse ochiul de sticla care lăcrăma de ciudă și necază, vădendu că camera ilu declară de palavragiu și moștureanu, laudând politica guvernului.

D. Apostoleanu, renumitul discipulu alu lui Gneiss, renunță la interbeliunea ce anunțase că va face și D-lui guvernului, în privința celor ce vîndu nóptea castane prăjite, — dicendu că e destulă două voturi de încredere într'o singură di guvernului. Cine mai pretinde dar acum că D. Apostoleanu n'are capu!

Iată dar resumatul politicu alu septembriei, la care s'ar mai putea adăoga cloșca cu puii de aură, de care vorbesce bătrânelul giuvaergiu de la Trompeta, care a avută ocazie a evalua și pietrele coronei ungurescă. Un singur lucru nu ne-a spus D. Bolliac: daca valorésă cloșca noastră cât pietrele ungurescă sau mai puțină, traducându-se în lei nouă, și daca, cu valoarea ei ar crede că ar putea face să sară banca de la Homburg.

Pipărus.

NIMICURI de SEPTEMBRIANĂ

I

— Ați fost la balurile Curții?

— Nu!

— Și pentru ce n'ati fost?

— Pentru că D. Mareșal negreșit nu m'a găsit așa bine născut.

— Ce va să dică asta?

— Asta va să dică că D. Mareșal....

— Se pronunță în românește *mare-cal*.

— El bine! D. *marecal* ține mai mult la buna naștere de căt la buna crescere, de și buna naștere nu se pomenește la parveniții nostri.

— Și crescerea coconșilor, pe vremea D-lui mare-cal, se facea de căte-o țigancă bătrâna....

— Fie... dar tu ca funcționar negreșit c'ai fost.

— Am fost și am prea fost, cum a'i fost și tu anul trecut căd erai în paine.

— El bine ce diferență a'i găsit între balurile Curții de anu și între cele de estimpă?

— Nică una afară de *harșoa marelu-cal*, cunsuta numai cu fir, ceea ce-mi a adus aminte pe călul principei Mavrogheni, imbrăcatu cu caftanu de postelnicu.

II

— A'i văduțu cumu mai apără D. Costa-foru în Senat Curtea de Casatie?

— Negreșit că trebnia s'o apere, fiind că și a'cestă curte l'a apărătu pe D-lui de sângele ce a vărsat în Craiova și Ploescă, și de töte ilegalitățile comise în timpul ministerului seu. Acesta se chiamă serviciu pentru serviciu, căci recunoșința pură nu

și poate avea locul. Corb la corb nu-să scote ochi, sau pe latinesce *cornix cornicis non erudit oculos*.

III

— Dar D. N. Ionescu, pentru ce'ști a pusă elocința sa în serviciul corpului cu *Turpis causa*?

— Cestiunea ar fi camu scabrosă să v'o spună din firu până în ată; mulțumiți-vă numai să se ști că D. Ionescu cunoscă ce e *Turpis causa*. Informațiuni mai bune vă poate da D. Maiorescu și Stînca Rosnovalu dupe marginea *Prutului*: *Tu etiam Cobâlcescus*.

VESTITA BĂTĂLIE DE LA 22 Ianuarie 1868.

«Si se ridică Lefcădușu vinării misiune de óste asupra lui Por impărat, ca să'lă prăpădescă pe el și nu alt-ceva; dar norocul improtivnic i fuse lui.»

(Despre reșboicele antice. — Pagina Adunării.)

Era două... dar ce două?... două la pendula bună. Pentru care se plătesc de 'ntorsu un galben pe lună, și care fu cumpărată totă trei sute de lei, La pendula Adunării, două ore, domnii mei! Luptătorii cei năprasci și cu duhul căt-unu hanu, Aștepta semnalul luptii se și-lă törne la meidianu. Cu trei dile mai nainte se detese mare svonu, și în tără, și 'n Europa, că cu respunsul la Tronu Va fi mare bătălia de ilustri oratori. Galeria era plină de popor, de spectatori. Ce-asteptați mișcați cu totul. C'a să fie se sciea Jalnică reprezentare într'o singură perdea. Zing și zong! clopotul sună, e semnalul de resboi, Se anunță câmpul luptei cu-i deschis pentru eroi. Cât clipești și 'n câmpu s'arată *Lăzărică Flăt-frumos*. Idealul gingășiei, cu un aeru fioros; Patru tunuri ține 'n brațe, patru tunuri töte pline; Căci trei dile și-a dat munca să le umple căt mai bine. Patru tunuri, nu e gluma!! Chiar bătrâni spun curat, Că asemenea minune până adă nu s'a 'ntemplat, Că Samson, Samson vestitul, care, cum seim toți, era Puternic nevoie mare pe când părul și-lă avea, Aneă nu s'ar putea pune într'o linie cu elu, De și *Lăzărică* 'n creștet e pleșiu, ba mai mult chielid! Galeria se 'ngrojesce și pe mână o bagă La priveliștea acesta; neputând să se retragă, Stă în loc, ca mréja tace. Atunci s'ar fi audiată Sbârnișul unei mușce, numai dar fi sbârnișul! Spre respunsul la mesagiū, ne'mpăcatu-i adversarū, Eroul se îndreptășă, și cu tunul *Asia dară*, Pare sigur ca să-l sfarme, ca să-l dea de tot de malu Fără se puie fitilul tunului *gramatical*; Fără să aibă nevoie d'a da foc pentr'un pitic Nică tunul *prin urmare*, nică celu *Conchid și dicu*. Era sigur de isbendă; să și otărise chiară Ca îndată după luptă, în al dreptății altaru Să s'așede spre a face un engomiă căldurosă Celor deț, cari-lă secose din resboi victoriosu. Dar norocul căte-odată e mahmur, e înbufnată, Jocă renghiuri chiar acelor ce în veci l-a restărat; Ba le taie de tot nasul cu unu firu de ibrișim, Sapoî noi ni-i trămite ca să-i parigorismă. Astă-felu dar și *Lăzărică* căt de bună o păti, Si pentru mai multă vreme! Căci după ce o slobodi Töte tunurile sale, cu un mare meste, îngă, Vădă cum că adversari-i nică cel mai mic beteșingă Nu l-a putut cum-va face, că stă dreptă și neclintită,

Ca și cum patru ghiulele țintă 'n piept nu l-a isbită.
 Atunci mi se molesesc *Lăzacič Făt-frumosă*,
 Si în jetu-ř se afundă bliojdit și cu nasu 'n josu.
 Dar eraldul său *Pasc-Lupi*, orator harhi-bașia,
 Se scolă și trumbițesa voevodilor așa :
 «Să nu vă fie mirare ! iată ce dice 'n Coran :
 «La doi ani e seris să sbōre din cuptor un frupt curcan !
 «În relație dar astă-di cu sistemul cel englez,
 «În relație cu bunul, cu răul din cel francez,
 «În relație cu terra și cu noul monetar,
 «Si cu suzeranitatea stilului celuī mai clar ;
 «În relație cu dreptul, cu cestia de jidani,
 «Si față cu calendarul pe 67 ani,
 «Eă propui că teorie a se inseră aci
 «Consciința a dorinței generale ce va fi
 «Ca se afle România, acumă în carnavală,
 «Dacă 'n poziția-ř este esteriorul realu.
 «Asta mi-e opiniunea ; prin verificări constată
 «Că cine tace consumte, cum a ăsă un om de stat !»
 Așa dice, s'apoi tace. — Ce stiluī clasic și antic !
 Ce înaltă cuvântare pentr'un lucru așa mic !
 Strigă totă Adunarea transportată, nu alt-fel :
 Încoronat oratorul curând, căci *dignus est el* !
 Fără vorbire mai multă, atunci patru scutieri,
 Cari, printr'un *lapsus linguae*, la noī se dic ușeri,
 Iau în brațe oratorul, în hlamidă il gătescă,
 Dupe ce 'n preajma tribunei de trei ori il ocolescă,
 Apoi, cântându-ř cu totii : vrednic escă, vrednic să fi !
 Îi atîrn de gât cordonul *Rizilic*, clasa ântîi.
 Veselia se lătesce ca pomana țigănească,
 Toți râd, și te credi de scomot într-o havră ovreiască.
 Geaba clopotul se trage cu tact regulamentar,
 Până nu-ř vor face chieful luptătorii nău habar,
 Geaba lung bolborosesce și în sec Domnul *Apos*,
 Mai tulbure în vonbirea-ř de cât norul cel mai gros,
 Geaba *Vidra* îl admiră dând din cap, și făcând hrez
 Își resucesce mustața băgându-ř degetu 'n nas.
 Geaba strigă ca-i e fome mititelul 2 Mai,
 Că-i chiorăie stomachul, căci toti strig : *cătă să sta!*
 Geaba *papa Penciu Ciuciu* de parapone pătruns,
 Cu certe emendamente dă năvală în respunsă
 Să-llă dobore și nu alta, tipând că-i nicăi într'un fel,
 Căci nu se dice *năciune, persecuție* în el.
 Géba totă, căci *Respusul* e cetate de granit ;
 Are apărători ageră cari dañ nemiluită.
 Din ciocnire în ciocnire într'un chip înfricoșătă
 Acum luptă se aprinde, de tot gluma s'a ngroșat.
Iurușii, strigă luptătorii, la tribună năvălescă !
 Sâangele 'ncepe se curgă, îșlicele se plioscescă,
 Mesu galbeni sbor în aer și dreptaci get-beget
 Strig : *Aman !* de se aude alii lor țipet la bufet.
 Dup'o oră d'asia luptă, vălmăsiag înfricoșătă,
 Liniscea se stabilescă și abia câte-un oftat
 Se aude ieș și colo în rîndul celor învinși,
 Si *trei-spre-dece morți negri* stau în arenă întinși ;
 Iar *Respusul* la mesagi e boimie, n'are habar !
 Atuncia din innăltimă biuroului de stejar
 Vingătorul se proclamă ; iar publicul numerosă
 E poftit ca să asiste în curând la mai frumosă !

GHIMPI

Încă un adeveru, propagat de cei de la Teatru și Compania, a căduță. Moneta națională s'a sefestrată de Turci. Camera a alesu pe D. Mavroghene, pentru cercetarea monetei. Bree ce mare onore pentru cei de la Terra !

* * *

De cându oameni onesti și serioși fugă de la Terra, animalele le-a luat locul. Un bivolă ce se

pripăsise prin județul Ilfovului, ne mai găsimindu o altă mocirlă, să vede prăvălit în Terra. La mare progresu a ajunsu Terra !

* * *

Fie-care epocă se ilustrează prin ceva. Epoca Corpurilor noastre legiuitoră in aste căte-va dile s'a făcut renumită prin interpretări. — Astă-felă timpul de la 1 febr. pînă la 9 aceeași lună se pote cu dreptu numi *epoca interpellărilor*. În urma interpellărilor DD. Lăzărescu, Woinow, Gheorghiu, Carp sau Crap din Camera de jos, așa numesce Domnul Castaforu Camera de la Mitropolia ; — Nu oană s'ar părea însă că délul Mitropoliei este mai sus decât suburbia Doamnei ; — în urma dilei interpellărilor, potolite oare cum din Cameră, eată in Camera Lordilor din Ospelul Bărcănescu, vin lordii Ionescu și Castaforu, D. Ionescu a interpellat pe Ministrul Justiției, ca tot-d'a-una, într'o questie fără antipopulară ; — questia *turpis causa*. Cum a făcut, cum a dresu, lordul Ionescu s'a strecurat. — Gloria însă a acestor dile era lăsată lordului G. Castaforu, mare cruce St. Andrei Newski. — Acest cavaleru-lord s'a nevoit să demonstreze că că nu era *turpis causa* ci contractările făcute in contra *bunelor moravură*. — Acilea D. Castaforu a fost la înăltimăea lui. Acilea a arătat înăcă o dată că are duoă mesuri și duoă greutăți, duoă morale. Dapă un discurs care a ținut nu mai puțin de 150 de minute, apărind înaltul corp Jurișiar, l'a blamat totuși căci nu lă osindit când a stat în fața sa pe băncile de acuzație. Adeverul însă este că apărarea a fost din cele mai dibace, s'a intrebuită totă armele. Si sigur fiind că acest înalt corp nu se mai disolve, lordul și avocatul Costaforu și-a împlinit scopul. — Acest scopu eata'l :

Desbaterile Corpurilor legiuitoră se publică în *Monitorul Official*. Monitorul Official stribate în totă unghierile Terra, prin urmare, curtea recunoscatore D. Costaforu pentru ilustra apărare ce

i-a făcut, va monopolisa dreptatea sa numă pentru D. Costaforu. — Așa dar voi toti căi aveți sau veți avea procese la această Curte, nu le puteți încredința, decă voiți să căstigați, și cine voiște să să piardă ? de cătă numă D. Costaforu. Toate bune, dar ce va dice cel-alt avocat privilegiat al acestei Curți. — Dar nu e nimic. Total se impacă. — Monopolul Justiției se dă pe căte șese sau șepte ani.

MONETAR COMPLECT

coprindând transformarea monetelor străine și valoarele vechi române în leu noi și banii calculată și editată de

A. Zanne

Se astă de vîndare la totă librăriile din Capitală.

Recomandăm cu osebire acest monetar, ce nu este o teorie de aritmetică cu căte-va exemple ca cele mai multe monetare apărute pînă aci, ci un *adeverat monetar* ce coprinde de la 1 pînă la 1,000,000 totă prețurile monetelor și valorelor prevăzute prin lege, cu suplemente fără interesante.

Cu totă îngrijirea pusă, strecându-se mai multe greșeli de impresiune autorele a tipărit acum o eră ce s'a adăugat la finele fișării volum, spre a putea fi unele corecte erorele.

Domnii ce au cumpărat acest monetar fără Erată o pot pretinde la localurile săi personale de la cari au cumpărat monetarele, cărora autorele a trimis îndestule erate.

AVIS IMPORTANT

Sub-scrisul invită printr'a acesta, pentru ultima óră pe toti D-ni debitorii ai seii, ca în termen de una luna ăille, de la publicarea acestei, să vie a se achita cu desăvîrșire, de sumele cei privesc pe fiecare in parte ; căci la cas contrarii va fi silită publica cu numele și pronumele D-lor, prin totă jurnalele indigene că și streine, ca unice prin felurite profesioni de credință fac datorii, și la urmă nu vor a se achiita într'un mod honorabil.

N. Ardeleanu.

BIBLIOGRAFIĂ

În curându va ești de sub pressă :

ARITHMETICĂ PRACTICĂ

DE

B. ȘTEFĂNESCU

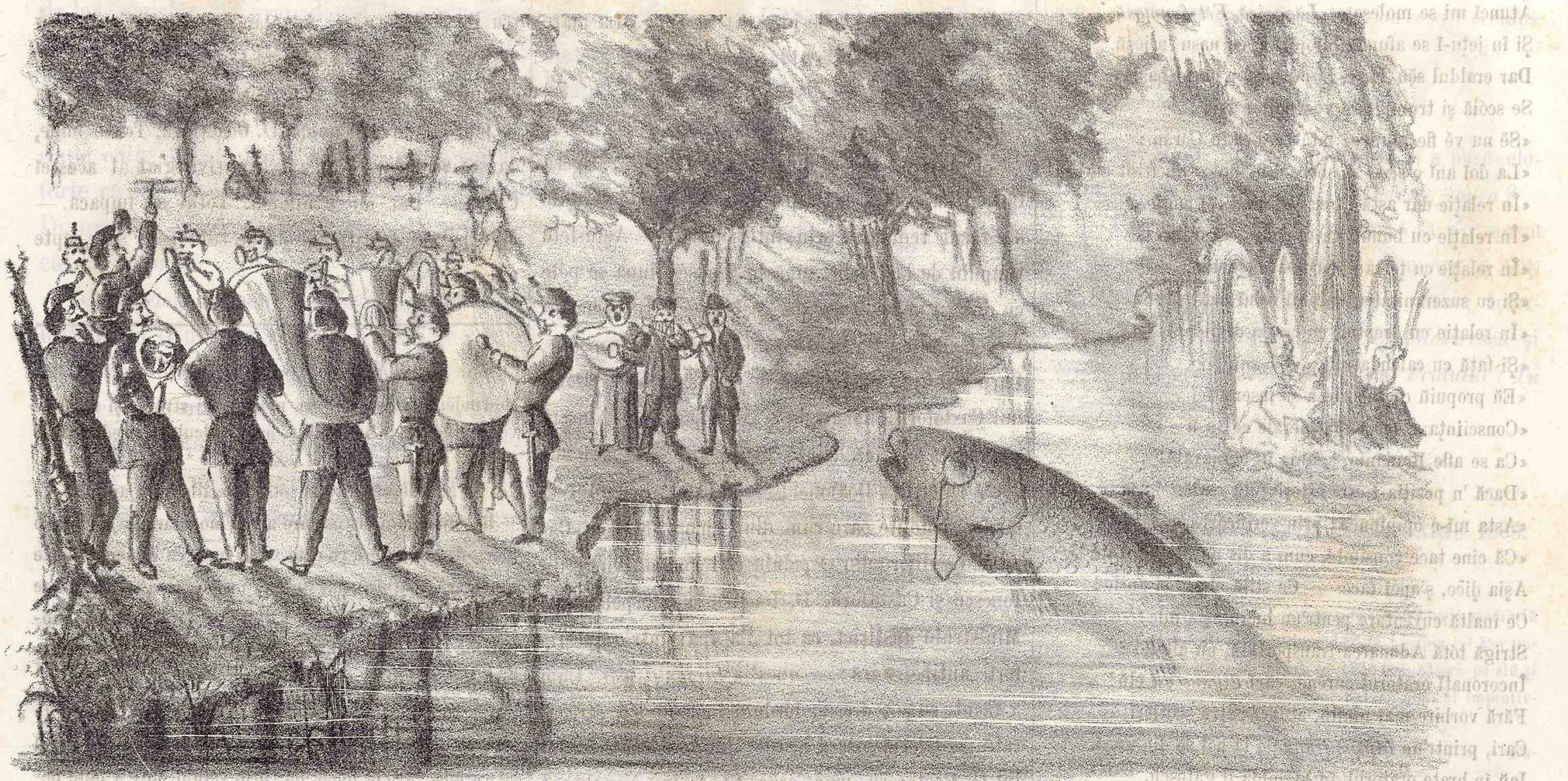
S'a pusă sub pressă și va apărea în curându a doua ediție a

HISTORIEI GENERALE

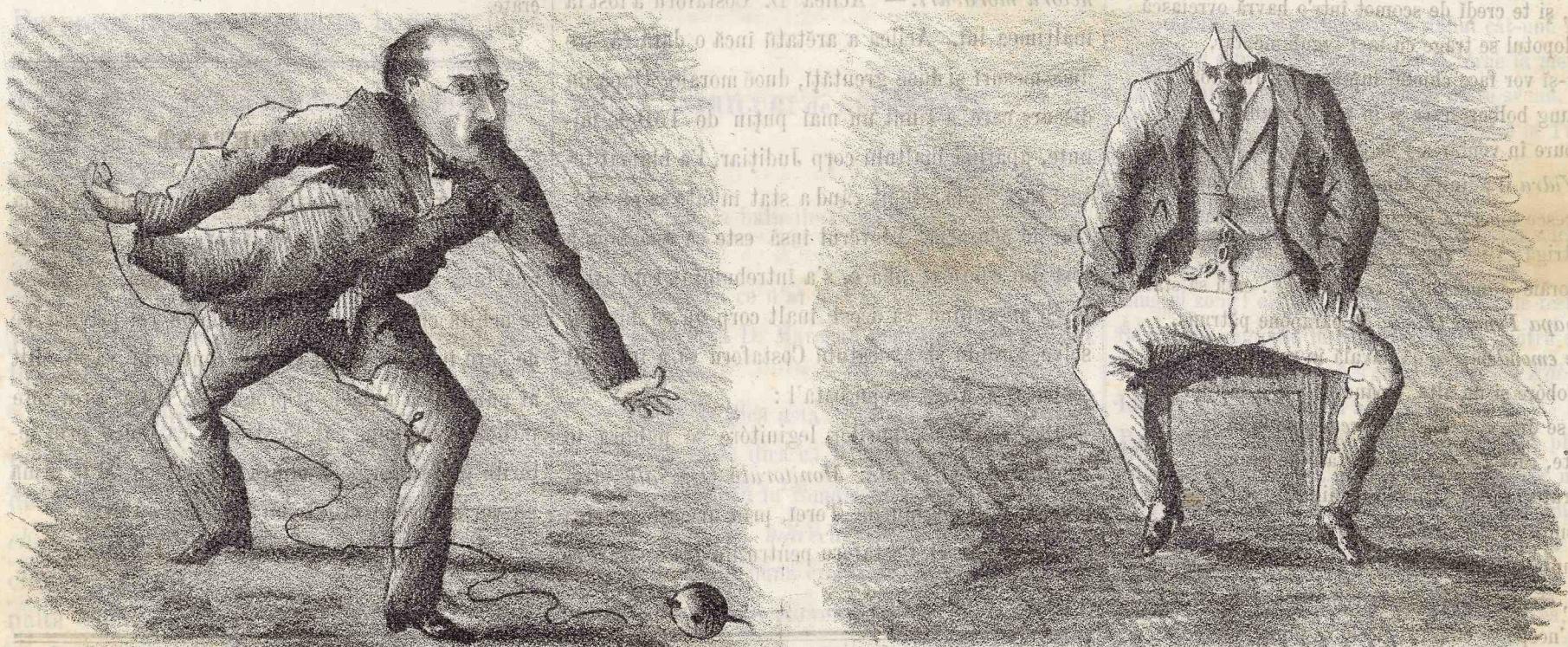
DE

P. CERNĂTESCU

TIPOGRAFIA LUCRĂTORILOR ASOCIAȚII PASSAGIULU ROMANU 12.

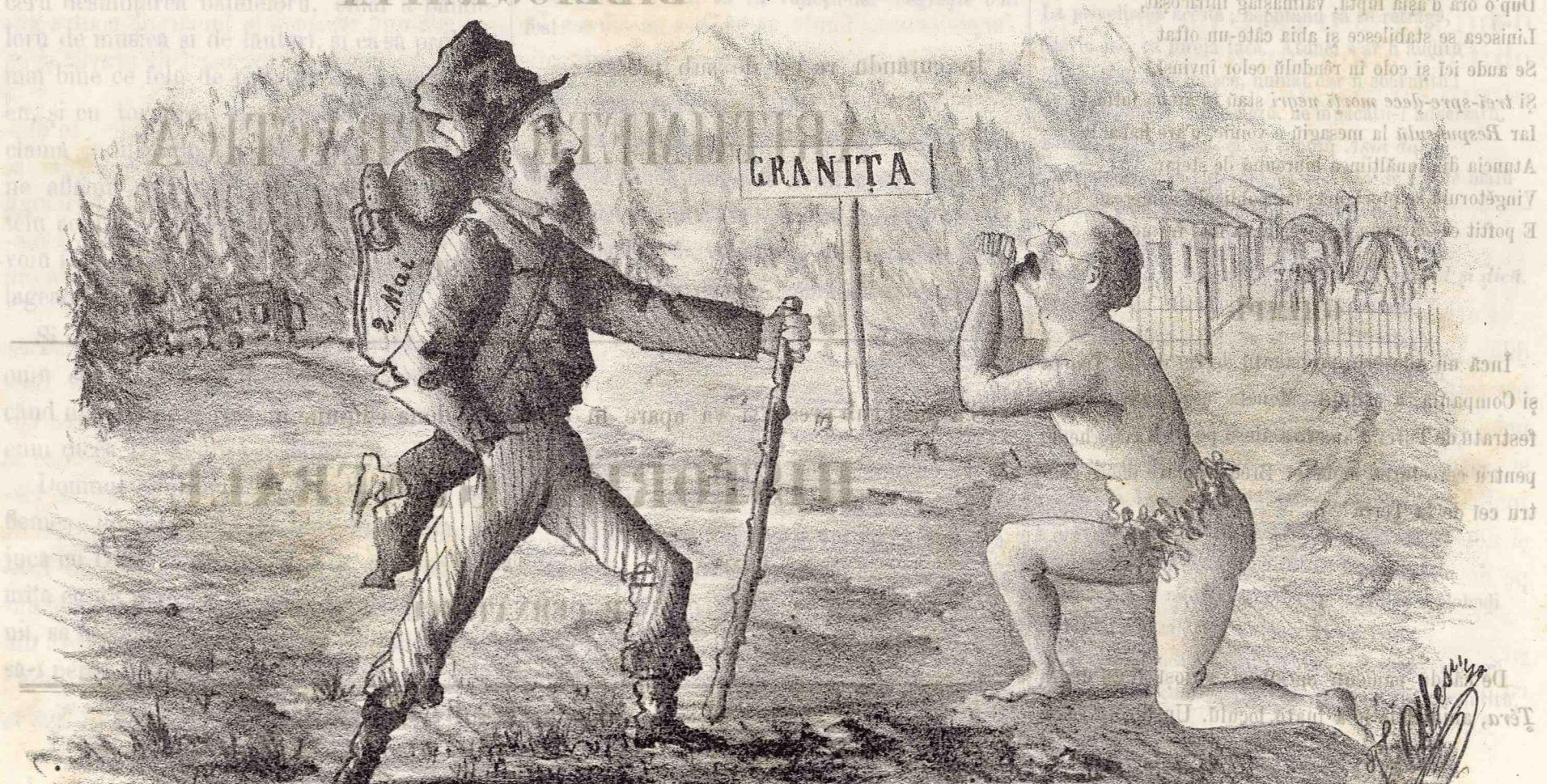

Iată ce a înțeles D. Crap prin interpelația sa în privința Bandelor.

Numai merge sfirleasa 'n drépta, și 'n stânga nu-mi dă mâna s'o
'nvîrtesc ! Urîte timpuri am ajuns.

Tot ce e fractiune nu poate fi un intreg și *fractiunea liberă și independentă* nu poate fi reprezentată.

Când fostul Domnitor Cuza ar voi să se mai reîntorcă 'n țerră, mă voi duce singur să-l rog să se reîntorcă la berea din Viena.

(Continuare la Leatopisiile D-lui Cogălniceanu).